

İYİ Parti Kurultayı Üzerine

Türk siyasi hayatında yedinci yılını henüz doldurmamış olan İYİ Parti üç olağan, üç olağanüstü kongre yapmış olacak 27 Nisan günü bittiğinde. 25 Ekim 2017 tarihinde parti kurulduğunda oluşturduğu heyecanın yanına bile yaklaşmadığı bu kurultay süreci beni de pek heyecanlandırmıyor olsa da arkadaşlarımın son bir aydır yönlendirdiği “Ne düşünüyorsun?” sorusuna cevap vermeye çalıştıkça önümüzdeki kongreyle alakalı zihnimde beliren notları kongre öncesinde bir araya getirmek istedim.

İlk olarak İYİ Parti'nin üç genel başkan adayının da ülkücü ve Türk milliyetçisi sıfatlarıyla on yıllardır siyasetin içinde olması hasebiyle Türk milliyetçilerinin kongre tecrübelerini ele almak gerektiğine inanıyorum. Zira kamuoyunda pek konuşulmuyor olsa da parti içi mücadelelerde de Türk milliyetçilerinin isyan ve iddialarının, yürürlükteki Siyasi Partiler Kanunu'na rağmen, hayli başarılı bir şekilde temsil edildiğine inanırım. Her ne kadar Başbuğ Alparslan Türkeş'in istekleri hilafına olsa da 1992 yılında Yükseliş Koleji'nde toplanan Milliyetçi Hareket Partisi kongresinin liderlikle, otoriteyle ve parti içi demokrasiyle ülkücülerin irtibatını göstermesi açısından önemi olduğunu düşünürüm. Buna rağmen toplumsal hafızada ve akademik çalışmalarda bu dönüm noktasının hak ettiği ilgiyi görmediğini fark etmek ise üzücüdür.

Benzer şekilde toplumsal hafızada kürsü devirme ve tartışmalarla hatırlanıyor olsa da Devlet Bahçeli'nin MHP genel başkanı seçildiği kurultayda ülkücülerin babadan oğula geçen parti liderliğine rıza göstermemesi hadisesi üzerinde durulmayı, bence, hak ediyor. Genel başkan adaylarının ve üst kurul delegelerinin Tuğrul Türkeş'in karşısındaki adayın arkasında birleşmesi 2024 yılında Millî Görüş'ün liderinin Hoca'nın oğlu, İBB adayının Hoca'nın damadı olduğu bir siyasi ortamda ne büyük anlam ifade ediyor, değil mi?

Türk milliyetçilerinin bu tavrının MHP'nin iyi yönetilmediğini düşündükleri dönemlerde, 2012'de ve daha yoğun bir şekilde 2015-2016'da devam ettiğini söylemek sanıyorum ki mümkün. Bugün İYİ Parti genel başkan adayları olan Koray Aydın hem 2012'de hem 2016'da MHP'de genel başkan adayırken Müsavat Dervişoğlu 2012'de Devlet Bahçeli ve Koray Aydın'ın rakibiydi. Bir diğer aday Tolga Akalın ise 2006 yılında Ümit Özdağ'ı, 2015-2016 yılında ise Meral Akşener'i destekleyen ve bu yüzden görevden alınan MHP Edirne il başkanı. Bu bilgilere hiç gerek bile yok aslında: İYİ Parti'nin, MHP'nin kurultay sürecinde hakkı yenen ülkücülerin kurduğu bir siyasi parti olduğunu söylemek mümkündür.

Buna rağmen 2015-2016'da hakkı yenmiş olan Türk milliyetçileri, MHP'de gösterdikleri kongre/kurultaylar yoluyla hesap sorma tavrını maalesef İYİ Parti'yi kurduktan sonra gösteremediler. Cumartesi günü gerçekleşecek kongreye kadar yapılan kongrelerin hikâyesini ele aldığımızda önümüzdeki kongrenin neden bu kadar heyecansız olduğunu anlamamızın da mümkün olacağına inanıyorum. Zira Nisan 2018'de Ankara Spor Salonu'nun dışına taşan bir katılımı gerçekleştirilen Birinci Olağanüstü Kongre'nin üzerinden henüz dört ay geçmemişken İkinci Olağanüstü Kongre'sini gerçekleştirdi İYİ Parti.

Bu kongre, 2018 seçimlerini kaybetmiş, görevinden istifa etmiş bir genel başkanın ve gerçekleştirdiği ittifakın, aldığı 15 vekil borcunun, seçim sonuçlarının oluşturduğu hayal kırıklığının muhasebesini yapmayan bir siyasi partinin başarısının tescili olarak gerçekleştirildi. ATO Congressium'da yapılan ve Meral Akşener'in parti içi gücünü tahkim ettiği, itiraz edenleri tasfiye etme sürecini başlatarak bir başarı hikâyesi anlattığı o kongreden sonra İYİ Parti'nin Türk siyasi hayatındaki yerini kafamda oturtamadım hiç.

Ümit Özdağ'ın cılız girişimleri dışında hesap sormak adına hiçbir hamlenin yapılmadığı olağanüstü kongre süreci, ülkücülerin kurduğu partinin Türk milliyetçilerinin elinden alınıp 90'larda Doğru Yol Partisi'nde siyaset yapmış Aytun Çırayların, Ayfer Yılmazların, Salim Ensarioğulların partisi haline geldi. Hafızam beni yanıltıyor olabilir lakin merkez olma iddialarının, en genci 70'li yaşlarında olan merkez sağcılarını tekrar politik arenaya davet ederek gerçekleştirilebileceğine dair düşünceler baskın gelen 2018 seçimlerinden önce pek sorgulanamadı. Seçimler buna fırsat vermedi.

Ancak İkinci Olağanüstü Kongre'den sonra, öncesinde olmadığı kadar vurgulanmaya başlanmıştı merkez sağın halefi olma iddiası. Bugün çeşitli milletvekillerinin "İYİ Parti demek, Meral Akşener demektir." minvalindeki sözlerinin temelini o gün atıldığına inanmaktayım. Zira Meral Akşener dışında kimsede karşılık bulamamış çeşitli aktörlerin İYİ Parti listelerinde görünmeye başlaması o dönemde pek anlaşılabilir bir şey değildi. Birçok milletvekilini AKP'ye ve MHP'ye "kaptıran" İYİ Parti, bunun sebebinin Akşener nezdinde kıymetli olan siyasilerinin teşkilat ve tabanda bir karşılığı olmaması, daha doğrusu, teşkilatla ve tabanla hiç ilişki kurmamış olması olduğu muhasebesini hiç yapmadı zira.

2019 yılının Mart ayında gelen ve hayli yanıltıcı bir biçimde muhalefete ve kamuoyuna sonuçları açıklanan "Yerel Seçim Zaferi" bu muhasebeye duyulan ihtiyacı unutturdu tabii. Bütün siyasi söylemini parlamenter sisteme geçiş üzerine kuran ve bu vaat üzerinden kendisini Altılı Masa'da bulan partilileri Erdoğan karşıtlığı ve 2023 seçimlerini kazanma vaadiyle bir şekilde konsolide etmeyi başardı Akşener. 2023 seçimlerinde yaşanan mağlubiyetin faturasını da kongreler yoluyla kesmeyi başaramadı yine Türk milliyetçileri. Geçtiğimiz sene gerçekleşen olağan kongrede Akşener'in partilileri azarladığına dair yorumları son zamanlarda hayli okumaya başladım. Haliyle, Akşener'in vadedeceği herhangi bir şeyin kalmadığı tarihlerde partiyi kongreye götürüyor olması ve aday olmayacağını açıklamış olması pek de şaşırtıcı değil. Peki, şaşırtıcı olan ne? Bu kısa İYİ Parti tarihini neden anlatmak ihtiyacı hissettim?

Kasım 2015'te başlayan ve 15 Temmuz Darbe Girişimi'yle rafa kalkmak zorunda kalan MHP'deki değişim taleplerini hatırlayın. MHP'nin içindeki düzene ve parti genel merkezine baş kaldıran ülkücülerin Türkiye'de yaşattıkları heyecanı, il il gezilerek yapılan programları ve sürdürülen hukuk mücadelesini. Bu mücadeleyi ortaya çıkaran ve mücadelenin sürekli beslediği ruhun 16 Nisan 2017 tarihinde gerçekleştirilen anayasa referandumunda ortaya koyduğu tavrı... Bu tavrın doğmasına vesile olduğu İYİ Parti'yi ve Nisan 2018'de gerçekleştirilen mahşer yeri gibi kalabalık olan İYİ Parti kongresini...

Parti üyelerini ve genel başkan adaylarının destekçilerini salona almayı zül gören İYİ Parti'ye nasıl da geldik değil mi o günlerden? Kurultaylar konusunda tecrübesi hayli yüksek olan ve bence alını ak olan Türk milliyetçileri bugün yine kurdukları bir partiyi sırtlayıp düştüğü yerden ayağa kaldırmak üzere mücadele ediyor. Partiyi merkezileştireceği iddiasıyla bedavadan milletvekilliklerini, belediye meclis üyeliklerini kapanlar ise transfer olacakları siyasi partilerin grup toplantılarını bekliyor. İYİ Parti, eğer ayağa kalkacaksa bugün mücadele veren Türk milliyetçileri sayesinde ayağa kalkacak. Türk milliyetçiliğini ve Türk milliyetçilerinin beslediği ruhu, kuruluş ayarlarını hatırlayarak tekrar var olmaya çalışacak. Başkanlık sisteminin siyasilere ve seçmenlere dayadığı iki kutuplu siyasete teslim olarak değil, ona itiraz ederek ayağa kalkmaya çalışacak. Mevcut genel başkan adayları ekipleriyle birlikte bu silkinmeyi gerçekleştirebilirler mi, emin değilim. Bu emin olmama hali sebebiyle kurultaya dair tek umudum Osman Ertürk Özel, Mehmet Murat Yaprak, Mustafa Veysel Güldoğan gibi 30'lu yaşlarındaki genç ve saygın siyasetçilerin siyasi arenada kendilerini gösterme ihtimali.

Özetle, umudum pek yok lakin ufak bir beklentim var. 2018 yılının başında cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Recep Tayyip Erdoğan'ı destekleyeceklerini basın mensuplarıyla yaptığı bir kahvaltıda açıklayan Devlet Bahçeli'yi televizyonda gördüğümde üye olmaya karar verdiğim ve sonrasında çeşitli görevler aldıktan sonra İkinci Olağanüstü Kongre'sinde yapılmayan muhasebe nedeniyle yapılan teklifleri reddederek istifa ettiğim İyi Parti'den hala bir beklentim var. İYİ Parti silkinip kendine gelmeli. Zira Türk milliyetçilerini çaresiz bırakmama vizyonunu terk etmiş bir partiden ziyade Türkiye'nin ve Türk siyasetinin tartışmasız merkezi olan Türk milliyetçilerinin adresi olan bir partiye ihtiyacımız olduğuna inanıyorum. Ne CHP'nin milliyetçilere açılan kapısı ne AKP'nin toplumsal meşruiyet kaynağı olarak, yalnızca Türk milliyetçilerinin beklentilerini, taleplerini ve iddialarını temsil edecek bir partiye ihtiyacımız olduğuna inanıyorum. Zira bu temsiliyet, hala sırtlanmayı bekliyor.

Vasıf İnanç Duygulu, "İYİ Parti Kurultayı Üzerine"

<https://www.fikirtepediya.com/siyaset/iyi-parti-kurultayi-uzerine/> (Yayın Tarihi: 26

Nisan 2024)